

การพัฒนาเครื่องอบรังไข่จิ้งหรีดสำหรับการเพาะเลี้ยงแบบอนุรักษ์พลังงาน Development of Cricket Ovens for Energy Conservation Culture

พีระพงษ์ เผือกเหลือง^{1*} และภุริพัฒน์ สกูลคง²

Peerapong Peuckleung¹ and Phuriphat Sagoolkong²

^{*1,2}สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคราชบุรี จังหวัดราชบุรี 70000

^{*1,2}Electrical Power Department, Ratchaburi Technical College, Ratchaburi 70000

Received : December 16, 2020 Revised : December 22, 2020 Accepted : December 29, 2020

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการพัฒนาเครื่องอบรังไข่จิ้งหรีดสำหรับการเพาะเลี้ยงแบบอนุรักษ์พลังงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเหมาะสมในการใช้พลังงานความร้อนแบบหมุนเวียน และพัฒนาเป็นนวัตกรรมเพื่อลดปริมาณการใช้พลังงานความร้อนที่ได้จากก๊าซหุงต้ม

การดำเนินงานเริ่มต้นจากการศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการของผู้ประกอบอาชีพเพาะเลี้ยงจิ้งหรีดในทางเศรษฐกิจ โดยศึกษาจากเครื่องอบรังไข่แบบเก่าและมีการปรับเปลี่ยนโดยมีการออกแบบในส่วนถังอบรังไข่จิ้งหรีดแบบแนวนอน มีถาดใส่น้ำสมุนไพรเพื่อใช้ในการฆ่าเชื้อโรคด้วยวิธีการต้ม และเพื่อให้ได้ปริมาณรังไข่ในการอบให้มากขึ้นกว่าเดิม เพื่อลดระยะเวลาในการต้มน้ำสมุนไพร

ผลการดำเนินงานพบว่า เครื่องอบรังไข่จิ้งหรีดสำหรับการเพาะเลี้ยงแบบอนุรักษ์พลังงานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถลดการใช้ก๊าซหุงต้มได้ปริมาณมากกว่า เครื่องอบรังไข่จิ้งหรีดแบบเดิม รวมทั้งลดระยะเวลาในการต้มน้ำจนได้อุณหภูมิ ที่เหมาะสมในการฆ่าเชื้อจากแผงรังไข่ และเมื่อนำเครื่องอบรังไข่จิ้งหรีดสำหรับการเพาะเลี้ยงแบบอนุรักษ์พลังงานไปให้ผู้ประกอบอาชีพเพาะเลี้ยงจิ้งหรีดทางเศรษฐกิจ ทำการประเมินผลการใช้งานเปรียบเทียบกับเครื่องอบรังไข่จิ้งหรีดแบบเดิม พบว่าสามารถลดการใช้พลังงานจากก๊าซหุงต้ม ลดระยะเวลาในการต้มน้ำสมุนไพร และระยะเวลาในการอบรังไข่จิ้งหรีดได้ 40%

คำสำคัญ : เครื่องอบรังไข่จิ้งหรีด, การเพาะเลี้ยงอนุรักษ์พลังงาน

*พีระพงษ์ เผือกเหลือง

E-mail : peerapongpeuckleung.2517@gmail.com

Abstract

This research is the development of crickets ovens dryer for energy conservation culture. The objective is to study the suitability of use of renewable thermal energy And developed as an innovation to reduce the consumption of heat energy from cooking gas.

The operation began with the study of the problems and needs of the cricket growing practitioner in the economy. By studying from the old ovary dryer And has been modified with a design in the horizontal cricket nest bin There is a tray for water herbs to use for disinfection by boiling method. And to get more ovaries in baking than ever before To shorten the time for boiling herbal water

The operating results showed that The researcher built the crickets nest dryer for the conservation of energy that the researcher built could reduce the use of more than just the cooking gas. Traditional cricket nest dryer Including shortening the time for boiling water to reach the temperature. Suitable for sterilization from the ovarian panel And when bringing the crickets ovary dryer for energy conservation to the professional crickets in the economy Performance evaluation was conducted in comparison with a conventional cricket dryer. Found to reduce energy consumption from cooking gas. Reduce the time for boiling herbal water. And the drying time for crickets is 40%

Keywords : Cricket Ovens, Culture and Conserve energy

1. บทนำ

จิ้งหรีดเป็นแมลงชนิดหนึ่งซึ่งปัจจุบันเป็นที่นิยมในการนำมาบริโภคของคนในท้องถิ่น โดยสามารถหาได้จากแหล่งที่อยู่ตามธรรมชาติและจากการเพาะเลี้ยง และถือได้ว่าเป็นสัตว์เศรษฐกิจตัวใหม่อีกชนิดหนึ่งที่สามารถสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการเป็นอย่างดี (กัณทวีร์ วิวัฒน์พานิช, 2542)

โดยปัจจุบันมีผู้ทำการเพาะเลี้ยงเป็นการพาณิชย์เพื่อรองรับปริมาณความต้องการของตลาดที่มีเพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งมีทั้งยึดเป็นอาชีพหลัก และอาชีพเสริม เนื่องจากจิ้งหรีดนั้นเป็นตัวสินค้าที่จำหน่ายในราคาสูง ประมาณ 200 บาทต่อ 1 กิโลกรัม (สมบูรณ์ ชาร์มย์, ม.ป.ป.)

วิธีการอบรังไข่จิ้งหรีดนั้นเป็นแบบเดิมอยู่ เช่น วิธีการย่างบนเตาถ่าน วิธีการอบด้วยการใช้ฟืน หรือ และวิธีการอบก๊าซหุงต้ม ซึ่งประสบปัญหาการใช้ระยะเวลาในการต้มน้ำสมุนไพรมาก

เนื่องจากขั้นตอนการนำแผงรังไข่ออกจากเตาอบ จะมีการปล่อยพลังงานความร้อนเดิมทิ้ง และเมื่อบรรจุแผงรังไข่ชุดใหม่ใส่เข้าไป จะต้องต้มใหม่อีกครั้งจนได้อุณหภูมิที่ต้องการ จึงเกิดการสิ้นเปลืองพลังงาน ผู้วิจัยจึงพัฒนาโดยมีการแก้ไขด้วยการเพิ่มถังอบเพิ่มเป็นจำนวน 2 ถัง เพื่อให้เกิดการหมุนเวียนพลังงานขึ้นจากถังอบที่ 1 ไปยังถังอบที่ 2 โดยวิธีการไหลของอากาศร้อนด้วยการใช้วาล์วเปิดปิดความร้อนในถัง และจากการศึกษายังไม่พบว่ามีมีการวิจัยเครื่องอบด้วยวิธีการแบบนี้

2. วัตถุประสงค์การวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาความเหมาะสมในการใช้พลังงานความร้อนแบบหมุนเวียน

2.2 เพื่อพัฒนาเป็นนวัตกรรมให้ลดปริมาณการใช้พลังงานความร้อนที่ได้จากก๊าซหุงต้ม

3. สมมติฐานการวิจัย

เครื่องอบรังไข่จิ้งหรีดที่มีพัฒนาขึ้นมาใหม่สามารถลดการใช้พลังงานในการสร้างความร้อนจากการใช้แก๊สหุงต้มได้ประมาณ 30-50%

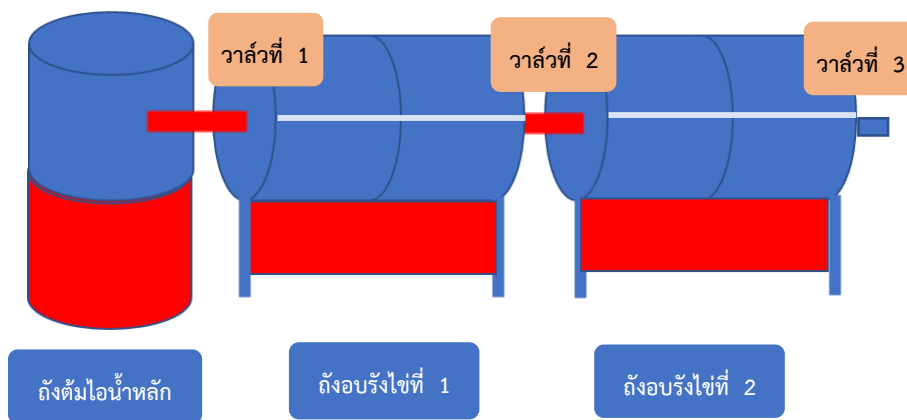
4. วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัญหาเริ่มต้นจากการศึกษาการใช้งานเครื่องย่างรังไข่แบบต่าง ๆ เช่น ชนิดเตาย่างรังไข่แบบแผ่รังความร้อน และแบบเตาย่างในถัง 200 ลิตรแบบแนวตั้งโดยการใช้เตาฟืนเผาและนำแผงรังไข่ไปแผ่รังให้ความร้อนหรือย่าง แสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ภาพแสดงการย่างรังไข่แบบเดิม

และได้นำปัญหาเรื่องการสูญเสียพลังงานความร้อนมาปรับเปลี่ยนและออกแบบเป็นเครื่องอบรังไข่จิ้งหรีดแบบอนุรักษ์พลังงาน แสดงดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 ภาพแสดงแนวคิดในการพัฒนาเครื่องอบรังไข่จิ้งหรีดสำหรับการเพาะเลี้ยงแบบอนุรักษ์พลังงาน

โดยนำถังขนาด 200 ลิตร มาต่อเข้าด้วยกัน และมีวาล์วสำหรับเปิดปิดให้อากาศร้อนเกิดการหมุนเวียน โดยใช้หัวแก๊สจำนวน 4 หัวแต่สลับกันทำงาน โดยมีถังแนวตั้งเป็นเครื่องสร้างไอน้ำร้อนหลัก และมีถังแนวนอนเป็นเครื่องต้มสมุนไพร ถังละ 1 ถาด โดยในถังแนวนอนเจาะเป็นช่องสำหรับรับอากาศร้อนและไอน้ำ โดยเจาะช่องรับความร้อนขนาด 40*120 ซม. และมีตะแกรงรองรังไข่แสดงดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 ภาพแสดงช่องรับอากาศร้อนและไอน้ำ

ภาพที่ 4 ภาพแสดงการวางรังไข่บนตะแกรง

รองรับให้วางสลับกันเพื่อให้อากาศร้อนผ่านไปได้ทั่ว รังไข่และมีการจัดทำฝาเปิดปิดเพื่อให้สะดวกในการเก็บ และวางจัดเรียงรังไข่ทั้ง 2 ถัง

ภาพที่ 5 ภาพแสดงการทำฝาเปิดปิดถังบรรจุรังไข่ ขนาด 200 ลิตร

โดยมีเตาแก๊สให้ความร้อนจำนวน 2 หัวจ่ายต่อถัง ขนาด 200 ลิตร จำนวน 1 ถัง แสดงดังภาพที่ 6

ภาพที่ 6 ภาพแสดงเตาแก๊สจำนวน 2 หัวจ่าย

การใช้งานเริ่มต้นจากต้มน้ำในถังต้มน้ำหลัก และต้มน้ำสมุนไพรในหัวต้มถังอบรังไข่ที่ 1 เมื่อน้ำเดือด จึงเปิดวาล์วที่ 1 และวาล์วที่ 2 เพื่อให้ความร้อนเข้าไปในถังและระบายอากาศออกจากถังอบรังไข่ที่ 1 เป็นระยะเวลา 1 นาที จึงปิดวาล์วที่ 2 จนได้ระยะเวลา 5 นาทีจึงทำการต้มน้ำสมุนไพรในถังอบรังไข่ที่ 2 เพื่อสร้างไอน้ำรอกการเปลี่ยนถ่ายไอความร้อนจากถังอบที่ 1 เป็นถังอบที่ 2 และเมื่อครบเวลา 10 นาที จึงปิดวาล์วที่ 1 และปิดหัวจ่ายแก๊สที่ถังต้มหลัก และเปิดวาล์วที่ 3 เพื่อไล่อากาศออกจากถังอบที่ 2 และเปิดวาล์วที่ 2 ให้อากาศร้อนจากถังอบที่ 1 ถ่ายเทมายังถังอบที่ 2 แทน และเปิดวาล์วที่ 3 เป็นเวลา 1 นาที จึงปิดวาล์วที่ 3 และนำรังไข่ออกจากถังที่ 1 ได้ โดยทำการทดลองเป็นจำนวน 5 ครั้ง โดยศึกษาว่าใช้ปริมาณแก๊สในการย่างรังไข่จึงหรีดจำนวนถังละ 100 อัน รวมทั้งสิ้น 200 อัน ใช้ปริมาณจากจากแก๊สหุงต้มเท่าใด จากการชั่งน้ำหนักแก๊สที่คงเหลือจากการทดลองพบว่า การให้ความร้อนแบบเดิมนั้นจะใช้พลังงานความร้อนครั้งเดียวและเปิดฝาระบายความร้อนทิ้งเลย ช่วงที่มีการเอารังไข่ออกจากถังอบ และต้องเริ่มต้นใหม่ เพื่อให้ได้อุณหภูมิเท่าเดิมต้องใช้ระยะเวลา และปริมาณแก๊สหุงต้มเพิ่มขึ้น 2 เท่า แต่การใช้เครื่องอบรังไข่แบบอนุรักษ์พลังงานนี้จะใช้หลักการหมุนเวียนของอากาศร้อนจึงประหยัดได้มากกว่า เพราะไม่มีการระบายความร้อนทิ้งขณะที่มีการเปิดฝานำรังไข่ออก

5. ผลการวิจัย

หลังจากที่ดำเนินการการพัฒนาเครื่องอบรังไข่จังหวัด สำหรับการเพาะเลี้ยงแบบอนุรักษพลังงาน เสรีจเรียบร้อยแล้ว ก่อนที่จะนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ ซึ่งเป็นคณะกรรมการ ประกวดสิ่งประดิษฐ์คิดค้นทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ระดับภาคกลาง ประจำปีการศึกษา 2563 ประเมินความเหมาะสมของเครื่องอบรังไข่จังหวัดสำหรับการเพาะเลี้ยงแบบอนุรักษพลังงาน ผู้วิจัยได้ทดลอง การทำงานของเครื่องอบรังไข่จังหวัดสำหรับการเพาะเลี้ยง แบบอนุรักษพลังงานโดยมีรายละเอียดดังนี้

5.1 การใช้ระยะเวลาในการอบรังไข่ จำนวน 200 รัง พบว่า ช่วงต้มน้ำตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงอุณหภูมิ 70 องศาเซลเซียสใช้ระยะเวลาถึงละประมาณ ประมาณ 10 นาที และใช้ระยะเวลาในการต้มสมุนไพรอีกประมาณ ถึงละ 5 นาที รวมระยะเวลา 15 นาที/จำนวนรังไข่ 100 รัง จากแบบเดิมใช้ระยะเวลา 30 นาที

5.2 จำนวน แก๊ส หุงต้ม ที่ใช้ในการอบรังไข่ พบว่า ในการอบรังไข่แบบเดิมใช้แก๊ส จำนวน 0.38 กิโลกรัม แต่การอบจากเครื่องอบรังไข่จังหวัดสำหรับการเพาะเลี้ยง แบบอนุรักษพลังงานนั้น ใช้ปริมาณแก๊สหุงต้ม จำนวน 0.20 กิโลกรัม

6. สรุปผลการวิจัย

เครื่องอบรังไข่จังหวัดสำหรับการเพาะเลี้ยง แบบอนุรักษพลังงานจะมีลักษณะใกล้เคียงกับเครื่องต้ม รังไข่จังหวัดแบบเดิมซึ่งเป็นแนวตั้ง แต่มีลักษณะ เป็นการทำงานแบบเปิดจึงสูญเสียความร้อนได้มากกว่า และจะต้องใช้ปริมาณแก๊สหุงต้มมากกว่า แต่เครื่องอบรังไข่ จังหวัดสำหรับการเพาะเลี้ยงแบบอนุรักษพลังงาน ที่พัฒนาขึ้นมาจะสามารถลดการใช้แก๊สหุงต้มได้มากกว่า เนื่องจากมีการทำงานแบบปิด และมีการไหลเวียนของ ความร้อนที่มีสถานะเป็นไอน้ำ จึงเกิดประโยชน์ในการลด ค่าใช้จ่ายในต้นทุนการผลิตของจังหวัด

7. การอภิปรายผลการวิจัย

จากการวิจัยพบว่า การใช้เครื่องรังไข่สำหรับการ เพาะเลี้ยงจังหวัดแบบอนุรักษพลังงาน สามารถ ทำงานได้รวดเร็วในการอบความร้อนและไอน้ำ และ มีความสะดวกในการบรรจุ การเก็บรังไข่ เพราะทำได้ 2 ถังอบสลับกัน จึงมีการถ่ายเทความร้อนและไอน้ำไป

บรรจุถังอบอีกถังได้ช่วงที่จะมีการนำรังไข่ที่อบแล้วจากถังอบ ที่ 1 ออกและบรรจุใหม่ และสามารถอนุรักษ์พลังงานได้จริง แต่รอยต่อรอยตัดของโลหะประกอบตัวถังที่มีช่องเล็ก ๆ อาจส่งผลกระทบต่อกรรไกรไหลของพลังงานความร้อนบ้าง จึงอาจจะใช้วิธีการเชื่อมแบบบัดกรีร้อน เพื่อช่วยปิดรอยรั่ว ดังกล่าว

ผลการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาของ ญัฐเสฎฐ์ สร้อยทองวัด (2562, หน้า 165-186) ซึ่งทำการวิเคราะห์ ต้นทุนและผลตอบแทนในการเพาะเลี้ยงจังหวัดเชิง พาณิชย

ผลการศึกษาพบว่า การเพาะเลี้ยงจังหวัดแบบอิสระ จะมีอัตราการตอบแทนจากการลงทุนประมาณ 20% - 40% ต่อปี ซึ่งมีโอกาสขยายธุรกิจได้ในอนาคต และจาก การศึกษาของ ชนม์ณัฐชา กังวารศุภพันธ์ (2562, หน้า 213-242) วิเคราะห์และประเมินองค์ประกอบการจัดการ ใช้อุปทานของผู้ประกอบการธุรกิจฟาร์มจังหวัด กรณีศึกษาจังหวัดสุรินทร์ พบว่า การดำเนินงานโซ่ อุปทานในการขายปลีก ควรปรับปรุง ซึ่งมีต้นทุน ค่าใช้จ่ายสูง

8. ข้อเสนอแนะ

ปัจจุบันคนนิยมบริโภคจังหวัดเป็นอาหาร เพราะมี โปรตีนสูง ปลอดภัย ในธรรมชาติจะหาจังหวัดมา เพื่อบริโภคได้ไม่มากนัก บางฤดูมีมาก บางฤดูแทบจะหา ไม่ได้เลย เช่นฤดูหนาว จังหวัดจะขายพันธุ์ชำ หากมี การจัดการที่ดี จะมีจังหวัดไว้บริโภคหรือจำหน่ายได้ตลอด

9. เอกสารอ้างอิง

- กัณฑวีร์ วิวัฒน์พานิช. (2542). **แมลงอาหารมนุษย์ใน อนาคต**. กรุงเทพฯ: ศูนย์พัฒนาตำรา การแพทย์แผนไทย สมบูรณ์ ชาร์มย์. (ม.ป.ป.). **การเลี้ยงจังหวัดเพื่อการค้า**. ขอนแก่น: ศูนย์อนุรักษ์และขยายพันธุ์ผึ้งที่ 3. ชนม์ณัฐชา กังวารศุภพันธ์. (2562, ธันวาคม). การวิเคราะห์และประเมินองค์ประกอบการ จัดการโซ่อุปทานของผู้ประกอบการธุรกิจฟาร์ม จังหวัด: กรณีศึกษาจังหวัดสุรินทร์. **มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์**, 10, (2), หน้า 213-242. ญัฐเสฎฐ์ สร้อยทองวัด. (2562, มิถุนายน). ต้นทุนและ ผลตอบแทนในการเพาะเลี้ยงจังหวัดเชิง พาณิชย. **วิทยาลัยบัณฑิตศึกษาฝึก การจัดการมข.**, 12, (1), หน้า 165-186